

Pál Dániel Levente

Fordított mese akárhány tenger árva lányáról

Milyen tengerből bukkantál elő –
hogy hiába simítom hajadból a homokot,
egyre csak ömlik?
Milyen tenger vetett partra téged,
hol szerezted ezeket
a lecsókolhatatlan sós sebeket?
Milyen vizekben voltál fürösztve,
hogy ennyi kosz gyűlhetett fel
bőröd vitorlavásznain?
Milyen árapály szelídítette
folyton változó szívedet?
És milyen hullám sodort ki a nyílt vízre
ilyen messzeségből még távcsővel is
láthatatlan gyermekkorod
ártatlan fényű öbleiből?
És mi hajtott ki anyád fövenyöléből
a part sekély vízéhez
zúgó kagylókat keresni?
És hány tenger ágaskodott
gyermekágyad fölött
magának követelve az apaság jogát?
És még mennyi kérdés hajója fut
a mélységeket ígérő szemeidben
felgyűlt hordalék zátonyaira –
míg hajadból szelíden fésülöm
az el nem apadó homokot?